

“แนวทาง”

การนำเสนอของกลาง โบราณวัตถุ

การสอบปากคำ

ในส่วนของพนักงานสอบสวน

จัดพิมพ์โดย

กลุ่มพัฒนาการประกอบกิจการ
สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

โทรศัพท์ : 0 2645 4600 ต่อ 5211-5212 โทรสาร. 0 2645 4696

www.culture.go.th

แก้ไขเพิ่มเติมจากแบบของกลุ่มศิลปกรรม ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

**หน่วยงาน
ที่ตั้ง** สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม
เลขที่ 14 ถนนเทียมร่วมมิตร แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10320

โทรศัพท์ 0 2645 4600 (กลาง) เว็บไซต์ <http://www.culture.go.th>
กลุ่มตรวจของกลางและใบอนุญาต ต่อ 5230
- ตรวจของกลาง ต่อ 5220-22
- ตรวจใบอนุญาต ต่อ 5234-35

การเดินทาง

- รถประจำทางที่ผ่านศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย 36, 36ก, 54
- รถประจำทางที่ผ่านแยกเทียมร่วมมิตรติดกับถนนรัชดาภิเษก 73, 73ก, 98, 136, 137, 157, 163, 179, 185, 206
- รถไฟฟ้าใต้ดินสถานีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นางพิมพ์วิ วัฒนารามกูร	อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
นางสาวทัศน เทพกัมปนาท	รองอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
นายประดิษฐ์ ไปชีว	ผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมศึกษา

รวบรวมและเรียบเรียง

นางศณิญา กุหลาบศรี	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการพิเศษ
นายภัทร วงศ์ทองเหลือ	นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

ออกแบบปกและรูปเล่ม

นางสาวสินิษาฏ กลิ่นคุ้ม	เจ้าหน้าที่
นางสาววิจิตรา ทรัพย์ประดิษฐ์	เจ้าหน้าที่
นางสาวปัญญวิทย์ จำบุญทัด	เจ้าหน้าที่

ตรวจทาน

กลุ่มนิติการ สำนักงานเลขาธิการกรม

พิมพ์ครั้งที่ ๑	กันยายน ๒๕๕๘	จำนวนที่พิมพ์	๑๕,๐๐๐ เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ ๒	กันยายน ๒๕๕๙	จำนวนที่พิมพ์	๕,๐๐๐ เล่ม
พิมพ์ที่	โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		

คำนำ

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม มีหน้าที่ตรวจสอบของกลางและตรวจสอบการได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ(กรุงเทพมหานคร) ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ทั้งนี้ในการดำเนินงานมักพบปัญหาและอุปสรรคบ่อยครั้ง เช่น จำนวนของกลางไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในหนังสือนำส่ง ของกลางที่นำส่งมิใช่ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ ในกรณีนำส่งของกลางที่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดดิสก์ ยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ หรืออุปกรณ์อื่นใดสำหรับบันทึกข้อมูลดิจิทัล (Digital Data) โดยไม่ระบุว่ามีภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ บันทึกไว้อย่างใด เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวข้างต้นส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบและดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนทั้งสิ้น

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าว กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้มีหนังสือแจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติและจัดประชุมสัมมนาเพื่อซักซ้อมความเข้าใจให้กับผู้เกี่ยวข้องในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย พนักงานสอบสวนสังกัดสถานีตำรวจนครบาล กองบัญชาการตำรวจนครบาล กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค กองบังคับการปราบปราม

การกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนจากกรุงเทพมหานครและเจ้าหน้าที่สำนักพิจารณา ภาพยนตร์ และวิดิทัศน์ โดยได้รับเกียรติจากนายพรศักดิ์ ตรีณรนต์อธิบดีอัยการสำนักงานคดีอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด พล.ต.ท.จตุติ ธรรมมโนวานิช อดีตผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมาย และคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และนายธนวัฒน์ เนติโพธิ์ ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกรมส่งเสริมวัฒนธรรม และผู้เชี่ยวชาญ ประจำตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เป็นวิทยากรร่วมกันอภิปราย ภายหลังการประชุมสัมมนาดังกล่าว พบว่าปัญหาและอุปสรรค ที่เคยเกิดขึ้นลดลงอย่างมาก

ดังนั้น เพื่อให้การตรวจสอบของกลางเป็นไปด้วยความ ถูกต้องครบถ้วนและทันเวลา ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สมดังเจตนารมณ์กฎหมาย และนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นให้ประชาชนปลอดภัยจาก ภาพยนตร์และวิดิทัศน์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและ บริบทของสังคมไทย กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จึงได้จัดทำเอกสาร ฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการนำส่งของกลางและตรวจสอบ การได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ (กรุงเทพมหานคร) ให้กับ พนักงานสอบสวน สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงาน อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางการดำเนินงานต่อไป

ในการนี้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้รับความอนุเคราะห์
จากศูนย์วิชาการงานคดี สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา จัดส่ง
สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๕
ให้ไว้เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมาย และประกอบการ
พิจารณาคดีที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้
จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก
และขอขอบคุณทุกหน่วยงานและทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการ
ดำเนินงานตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยดีเสมอมา

(นางพิมพ์วี วัฒนวรานุกร)
อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
กันยายน ๒๕๕๙

สารบัญ

บทนำ

ความเป็นมาและสภาพปัญหา	๑
วัตถุประสงค์	๒

บทที่ ๑ การนำส่งของกลางเพื่อตรวจสอบ

ตอนที่ ๑ การตัดแยกและบรรจุหีบห่อ	๖
ตอนที่ ๒ บัญชีของกลาง	๘
ตอนที่ ๓ หนังสือนำส่งของกลาง	๙
ตอนที่ ๔ การนำส่งของกลาง	๑๖
ตอนที่ ๕ การรับคืนของกลาง	๑๙

บทที่ ๒ การตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต

บทที่ ๓ การสอบปากคำ

ภาคผนวก

๑. ตัวอย่างหนังสือนำส่งของกลาง (ความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น)	๒๘
๒. ตัวอย่างหนังสือนำส่งของกลางและตรวจสอบ การได้รับใบอนุญาต(กรณีความผิดเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร)	๓๐
๓. บัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม	๓๒
๔. ข้อสังเกตจากคำพิพากษาศาลฎีกา	๓๘

บทนำ

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตรา เครื่องหมายการอนุญาตประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลข รหัสลงบนภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือ ภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหว ได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ดาราโอเอะที่มี ภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง) ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ โดยให้นายทะเบียนกลางจัด เก็บสำเนาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่ได้รับอนุญาตไว้เพื่อใช้ในการ ตรวจสอบหนึ่งชุด และพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังกำหนดให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็น นายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานครมีหน้าที่ออกใบอนุญาต ประกอบกิจการ ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์ ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ (ร้านเกม หรือร้านดาราโอเอะที่มีภาพประกอบ) ใบอนุญาตประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จึงเป็นหน่วยงานที่มีข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์และวิดิทัศน์ที่ได้รับใบอนุญาตเพียงแห่งเดียวในประเทศไทย เพื่อใช้ในการตรวจสอบภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ใดที่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจยึดไว้เป็นของกลางในคดีว่ามีการฝ่าฝืนบทบัญญัติในพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ และตรวจสอบการได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเฉพาะในกรุงเทพมหานคร

ในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา กรมส่งเสริมวัฒนธรรมประสบปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินการหลายประการ เช่น จำนวนของกลางไม่ตรงตามที่ระบุไว้ในหนังสือนำส่ง ของกลางที่นำส่งมิใช่ภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ ของกลางที่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดดิสก์ ยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ หรืออุปกรณ์อื่นใดสำหรับบันทึกข้อมูลซึ่งจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล (Digital Data) ไม่ระบุว่ามิใช่ภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์บันทึกไว้อย่างใด การส่งของกลางด้วยวิธีทางไปรษณีย์ทำให้เกิดความชำรุดบกพร่องไม่สามารถตรวจสอบได้ ความล่าช้าในการรับส่งของกลาง เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อระยะเวลาในการตรวจของกลางในแต่ละคดีให้เนิ่นนานออกไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้การตรวจสอบของกลางแต่ละคดี ดำเนินการแล้วเสร็จโดยรวดเร็ว และมีเวลาเพียงพอสำหรับพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ ในการใช้กฎหมายให้เกิดผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและพนักงานสอบสวนทุกหน่วยงานทั่วประเทศ ในการตรวจสอบของกลางและตรวจสอบการได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการในกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติราชการของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม โดยทุกคดีต้องดำเนินการอย่างละเอียดรอบคอบ เป็นไปตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว ถูกต้องครบถ้วน และมีเวลาเพียงพอสำหรับพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ ที่จะดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายภายในระยะเวลาอายุความดำเนินคดีอาญาของการกระทำความผิด ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเพียงหนึ่งปีนับแต่วันกระทำความผิด กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จึงขอความร่วมมือพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดี หรือเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าของคดีในกรณีหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายให้อำนาจในการยึดของกลาง ดำเนินการตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในเอกสารฉบับนี้

บทที่ ๑

การนำส่งของกลางเพื่อตรวจสอบ

สำหรับขั้นตอนการส่งของกลางเพื่อตรวจสอบนั้น พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดี หรือเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าของคดีในกรณีหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่กฎหมายให้อำนาจในการยึดของกลาง สามารถขอความร่วมมือเพื่อดำเนินการดังกล่าวโดย**มีหนังสือถึงอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม** และมีรายละเอียดเพียงพอต่อการดำเนินการตรวจสอบของกลางได้ มีการตัดแยกของกลางออกเป็นภาพยนตร์ หรือวีดิทัศน์ และบรรจุหีบห่อให้เรียบร้อย จัดทำบัญชีของกลาง และนำส่งหรือรับคืนของกลางด้วยตนเอง ณ **สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม** ตั้งอยู่เลขที่ ๑๔ ถนนเทียมร่วมมิตร แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งการดำเนินการแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พนักงานสอบสวน

- (๑) ตัดแยกของกลาง และบรรจุลงกล่องกระดาษแข็งหรือกล่องพลาสติก
- (๒) ทำบัญชีของกลาง
- (๓) ทำหนังสือนำส่งระบุรายละเอียดเกี่ยวกับคดีครบถ้วน

กรณีส่งของกลางที่เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดดิสก์ ยูเอสบี แฟลชไดรฟ์ หรืออุปกรณ์อื่นใดสำหรับบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ ต้องยืนยันว่ามีภาพยนตร์หรือวัตถุผิดกฎหมายใดบันทึกไว้

พนักงานสอบสวน หรือผู้ได้รับมอบหมาย

- (๑) ส่งของกลาง พร้อมหนังสือนำส่งและบัญชีของกลาง ด้วยตนเอง ณ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
- (๒) ร่วมกันนับของกลาง กรณีของกลางไม่ถูกต้องตามที่ระบุในหนังสือนำส่ง ต้องแก้ไขให้ถูกต้องตามที่นับได้
- (๓) ลงนามในใบรับส่งของกลาง

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

- (๑) ตรวจสอบของกลางตามลำดับการรับเรื่อง จากพนักงานสอบสวนและเหตุจำเป็นเร่งด่วน
- (๒) มีหนังสือแจ้งผลการตรวจ

พนักงานสอบสวน หรือผู้ได้รับมอบหมาย

- (๑) รับคืนของกลางและเอกสารรายงานผลการตรวจ ด้วยตนเอง ณ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
- (๒) ลงนามในใบรับส่งของกลาง

หมายเหตุ หากดำเนินการตามขั้นตอนจะได้รับผลการตรวจรวดเร็วขึ้น

ตอนที่ ๑

การตัดแยกและบรรจุหีบห่อ

๑. ตัดแยกของกลางว่าเป็นภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ กำหนดบทนิยามคำว่า “ภาพยนตร์” และ “วิดิทัศน์” ไว้ดังนี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพ ที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง แต่ไม่รวมถึงวิดิทัศน์

“วิดิทัศน์” หมายความว่า วัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือ ภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหว ได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ดาราโอเอะที่มีภาพ ประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

จากความหมายตามบทนิยามของคำทั้งสองข้างต้น หากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าวัตถุพยาน เป็นวัสดุที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่ เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องอันเป็นภาพยนตร์หรือเป็นวัสดุที่มีการ บันทึกภาพ หรือภาพและเสียงซึ่งสามารถนำมาฉายให้เป็นภาพ ที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ดาราโอเอะ ที่มีภาพประกอบหรือลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อันเป็นวิดิทัศน์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ วัตถุพยานดังกล่าวไม่เข้าลักษณะของภาพยนตร์หรือ

วิดิทัศน์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑
มาตรา ๔ (เทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๔๔๘/๒๕๕๑)

ตัวอย่างของกลางที่มีใช้ภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์
ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้แก่
แผ่นเอ็มพีสาม (MP3) แผ่นซีดีเพลงซึ่งมีแต่เสียงเพลงโดย
ไม่ปรากฏภาพเคลื่อนไหว แผ่นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

๒. คัดแยกของกลางตามปก หีบห่อ บรรจุภัณฑ์ ข้อความ
หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งปรากฏบนวัสดุหรือบนหีบห่อของ
ของกลางนั้น โดยจำแนกกว่าเป็นภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ ถ้ามี
หลายชิ้นเข้ากัน ให้ห่อด้วยวัสดุที่สะอาด พันด้วยเทป รัดหนังยาง
หรือวิธีอื่น ๆ ให้เรียบร้อย

๓. บรรจุของกลางตามข้อ ๒ ลงในหีบห่อ กล่องกระดาษ
แข็งหรือกล่องพลาสติก พร้อมลงลายมือชื่อพนักงานสอบสวน
กำกับไว้ กรณีมีจำนวนมากให้แยกหีบห่อให้ชัดเจน และทำ
เครื่องหมายกำกับไว้หรือติดไว้ที่หีบห่อให้ชัดเจนง่ายแก่การค้นหา

ตอนที่ ๓

หนังสือนำส่งของกลาง

๑. หนังสือนำส่งของกลางเพื่อขอความร่วมมือในการตรวจสอบของกลางตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ **ให้เรียนอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม**

๒. ระบุข้อหาพฤติการณ์ข้อเท็จจริงในคดีเรื่องนั้น ๆ ให้ชัดเจนตลอดจนข้อความอื่น ๆ ที่สมควรแจ้งไปให้ทราบด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๒.๑ ชื่อผู้ต้องหาหรือผู้กระทำความผิด และอายุ

๒.๒ หมายเลขคดีอาญา

๒.๓ วัน เวลาที่กระทำความผิด และสถานที่เกิดเหตุ
หมายเหตุ หากปรากฏว่าคดีที่ส่งให้ตรวจสอบขาดอายุความดำเนินคดีอาญาแล้ว สิทธินำคดีอาญาดังกล่าวมาฟ้องย้อนรื้อจับไป(เทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๔๕/๒๕๕๔) ดังนั้น กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่รับไต่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของกลางในคดีอื่นซึ่งยังไม่ขาดอายุความดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติ

ภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อประโยชน์ของคดีดังกล่าวในการตรวจสอบความผิดตามกฎหมายอื่นต่อไป

๒.๔ ข้อกล่าวหาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น นำภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย (มาตรา ๒๕) นำวิดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย (มาตรา ๔๗) เป็นต้น

๒.๕ รายละเอียดของกลางที่ส่งตรวจ ขอให้ระบุให้ชัดเจนว่าของกลางเป็นภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์

๒.๖ จำนวนของกลางที่ส่งให้ตรวจสอบ ให้ระบุตามวัสดุที่จัดเก็บ เช่น กรณีแผ่นซีดี แผ่นดีวีดี แผ่นบลูเรย์ เป็นต้น (ซึ่งมีศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถานสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ว่า Optical Disk) โดยให้นับตามจำนวนแผ่น มิให้นับตามจำนวนปก เนื่องจากปรากฏบ่อยครั้งว่าภาพยนตร์ที่บรรจุไว้ในซองมีจำนวนมากกว่าหนึ่งแผ่น

กรณีของกลางเป็นคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดดิสก์ ยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ (USB flash drive) ซึ่งเป็นอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับเก็บข้อมูล โดยมีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น แท็บไดรฟ์

(Thumb Drive) แฟลชไดรฟ์ (flash drive) ยูเอสบีไดรฟ์ (usb drive) แฮนด์ไดรฟ์ (handy drive) เป็นต้น หรืออุปกรณ์สำหรับบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ในลักษณะอื่น จะต้องยืนยันว่ามีภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์เรื่องใดบันทึกไว้ที่ใด โดยต้องระบุโฟลเดอร์ (Folder) และแฟ้มข้อมูล (File) ซึ่งบันทึกภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ แต่ละเรื่องไว้เป็นรายเรื่องให้ครบทุกเรื่อง

ทั้งนี้ เนื่องจากอุปกรณ์ข้างต้น มีลักษณะเป็นอุปกรณ์ที่อาจบันทึกข้อมูลได้แตกต่างไปจากแผ่นซีดีรอม แผ่นดีวีดี หรือแผ่นบลูเรย์ โดยมีได้เป็นวัสดุที่มีลักษณะการใช้งานเพื่อการบันทึกภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์โดยตรงเท่านั้น แต่ภายในอาจจะมีการเก็บข้อมูลอื่น ๆ ในลักษณะที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล หรือข้อมูลที่เป็นเจ้าของไม่ประสงค์จะเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ดังนั้น การตรวจสอบข้อมูลอื่นที่มีใช้ภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ภายในอุปกรณ์ข้างต้น จึงอาจเป็นการกระทำความเสียหายแก่บุคคลดังกล่าวได้

ฉะนั้น กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจึงจำเป็นต้องขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดี หรือเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าของคดีในกรณีหน่วยงานอื่นของรัฐที่กฎหมายให้อำนาจในการยึดของกลาง ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นว่าภายในอุปกรณ์ข้างต้น มีการบันทึกภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์อยู่หรือไม่ พร้อมระบุยืนยัน

ไว้ในหนังสือนำส่งของกลาง เพื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะได้
ดำเนินการตรวจสอบของกลางให้เป็นไปตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย ต่อไปได้

ตัวอย่าง เช่น

กรณีส่งฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์จำนวนสองอัน
ส่งให้ตรวจสอบ ให้ระบุดังนี้

- ฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๑ บันทึก
ภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ก” ไว้ที่ \movie\ก.avi
(ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ก” บันทึกไว้
ในฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๑ จัดเก็บไว้
ที่ไดเรกทอรี(Directory) หลัก โฟลเดอร์ (Folder)
ชื่อ “movie” และแฟ้มข้อมูล (File) ชื่อ “ก.avi”)

- ฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๒ บันทึก
ภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ข” ไว้ที่ \movie\xyz.avi
(ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ข” จัดเก็บ
ไว้ที่ไดเรกทอรี(Directory) หลัก โฟลเดอร์ (Folder)
ชื่อ “movie” และแฟ้มข้อมูล (File) ชื่อ “xyz.avi”)

ตัวอย่างที่สอง กรณีฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์
มีการแบ่งฮาร์ดดิสก์ออกเป็นหลายส่วนหรือ
หลายไดเรกทอรี(directory) เพื่อจัดเก็บข้อมูล
ให้ระบุไดเรกทอรีด้วย

- ฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๑ บันทึกภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ก” ไว้ที่ ๑:\movie\ก.avi (ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ก” บันทึกไว้ในฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๑ จัดเก็บไว้ในไดเรกทอรี(Directory) ที่หนึ่ง โฟลเดอร์ (Folder) ชื่อ “movie” และแฟ้มข้อมูล (File) ชื่อ “ก.avi”)

- ฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๑ บันทึกภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ก” ไว้ที่ ๒:\movie\ข.avi (ซึ่งหมายความว่า ภาพยนตร์ ชื่อเรื่อง “ก” บันทึกไว้ในฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์หมายเลข ๑ จัดเก็บไว้ในไดเรกทอรี(Directory) ที่สอง โฟลเดอร์ (Folder) ชื่อ “movie” และแฟ้มข้อมูล (File) ชื่อ “ข.avi”)

๒.๗ วัตถุประสงค์ในการส่งตรวจ (ตรวจสอบคล้องกับข้อกล่าวหาที่ระบุไว้ตามข้อ ๒.๔) เช่น ขของกลางที่ส่งตรวจเป็นภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ หรือไม่ เป็นต้น

ข้อสังเกต

๑. กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะตรวจสอบความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น เช่น ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ซึ่งเป็นของกลางในคดีอาญานั้น

ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต
จากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และ
วิดิทัศน์หรือไม่ เป็นต้น แต่หากวัตถุประสงต์
ที่ให้ตรวจสอบอยู่นอกเหนือจากพระราช
บัญญัตินี้ เช่น เป็นภาพยนตร์ลามกอนาจาร
หรือไม่ ละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ นั้น จะไม่อยู่
ในอำนาจหน้าที่ของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
ที่จะดำเนินการให้ได้

๒. การกระทำความผิดฐานมิไว้ซึ่งภาพยนตร์
ลามกเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗(๑)
และฐานจำหน่ายภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจ
พิจารณาและไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
พิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ เป็นความผิดต่อ
กฎหมายคนละฉบับ มีองค์ประกอบแห่งความผิดที่
แตกต่างกัน ทั้งเจตนาในการกระทำความผิดทั้ง
สองฐานดังกล่าวสามารถแยกต่างหากจากกันได้
การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดสองกรรม
ต่างกัน(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๘๘๙/๒๕๕๕)

๒.๘ ชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และหมายเลข
โทรศัพท์ที่ทำงานและที่ติดต่อได้สะดวก

ทั้งนี้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้จัดทำตัวอย่างเนื้อหา
และรูปแบบของหนังสือนำส่งของกลางไว้แล้วในภาคผนวกหน้า
๒๘-๓๑ หรือดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ สำนักพิจารณาภาพยนตร์
และวีดิทัศน์ www.culture.go.th/subculture10/

ตอนที่ ๔

การนำส่งของกลาง

๑. ให้นำส่งของกลางพร้อมหนังสือนำส่งของกลางและบัญชีส่งของกลางตามพระราชบัญญัติกาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามแบบที่ระบุไว้ในภาคผนวก หน้า ๓๒-๓๗ หรือแบบสำเนาบัญชีของกลางซึ่งพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสอบสวนตามกฎหมายอื่นที่เป็นเจ้าของคดีได้จัดทำขึ้นตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือของหน่วยงานนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

๒. นำส่งของกลางก่อนวันครบกำหนดอายุความดำเนินคดีอาญา ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน และหนังสือนำส่งของกลางต้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่ระบุไว้ใน หน้า ๙ ตอนที่ ๓ หนังสือนำส่งของกลาง

กรณีผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหาเป็นเด็ก(อายุไม่เกิน ๑๘ ปี) ให้พนักงานสอบสวนนำส่งของกลางโดยเร็วที่สุด

หมายเหตุ กรณีคดีใดที่พ้นกำหนดอายุความดำเนินคดีอาญาแล้ว หรือไม่มีการแจ้งข้อหา หรือกรณีของกลางเป็นคอมพิวเตอร์ ฮาร์ดดิสก์ ยูเอสบีแฟลชไดรฟ์หรือสำหรับบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ในลักษณะอื่น แต่ไม่มี

การยืนยันถึงของกลางที่นำส่งนั้นมีภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ เรื่องใดบันทึกไว้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิจารณาไม่รับ ตรวจของกลางคดีนั้น

๓. พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสอบสวน ซึ่งเป็นเจ้าของคดีจะต้องนำส่งของกลางด้วยตนเอง ณ อาคาร สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ ชั้น ๒ กรมส่งเสริม วัฒนธรรม ทั้งนี้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิจารณาไม่รับตรวจ ของกลางทางไปรษณีย์ เนื่องจากการรับ-ส่งของกลางทาง ไปรษณีย์เป็นการเสี่ยงต่อการสูญหายถูกเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือทำลาย อันทำให้มีผลกระทบต่อการสอบสวนดำเนินคดี

หากมีเหตุขัดข้องทำให้ไม่สามารถมาดำเนินการด้วย ตนเองได้ สามารถมอบหมายให้บุคคลดังต่อไปนี้ดำเนินการ แทนได้

(๑) กรณีพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี สังกัดสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ให้มอบหมายเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดสถานี ตำรวจภูธร สถานีตำรวจนครบาล หรือกองบังคับการตำรวจ ต่าง ๆ ที่ตนสังกัด

(๒) กรณีพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดี สังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้มอบหมายเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๓) กรณีเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าของคดี สังกัดหน่วยงาน อื่นของรัฐที่มีกฎหมายให้อำนาจในการยึดของกลางให้มอบหมาย เจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานนั้น ๆ

๔. ต้องนำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแสดงด้วย
กรณีได้รับมอบหมายตามข้อ ๑, ๒, ๓ และสำเนาบัตรประจำตัว
เจ้าหน้าที่ของรัฐของผู้มอบหมายมาแสดงด้วย

๕. ผู้ที่ได้รับมอบหมายร่วมกับเจ้าหน้าที่สำนักพิจารณา
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ร่วมกันตรวจนับของกลาง และ
ลงลายมือชื่อไว้ในใบรับ-ส่งของกลาง(เอกสารของกรมส่งเสริม
วัฒนธรรม)

กรณีคดีใดตรวจนับของกลางแล้ว มีจำนวนไม่ครบถ้วน
ตามที่ระบุไว้ในหนังสือนำส่งและบัญชีของกลาง สมควรแก้ไขให้
ถูกต้องตรงตามที่ตรวจนับได้ หากยังยืนยันจำนวนของกลาง
ตามที่ระบุไว้ในหนังสือนำส่งและบัญชีของกลาง กรมส่งเสริม
วัฒนธรรมจะมีหนังสือแจ้งจำนวนยืนยันตามที่ตรวจนับได้ต่อไป

ตอนที่ ๕

การรับดินของกลาง

๑. เมื่อได้รับหนังสือแจ้งผลการตรวจของกลางแล้ว ขอความร่วมมือให้ติดต่อรับดินของกลาง ณ อาคารสำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ชั้น ๒ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม โดยเร็ว

๒. พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสอบสวน ซึ่งเป็นเจ้าของคดีจะต้องมารับดินของกลางด้วยตนเอง

หากมีเหตุขัดข้องทำให้ไม่สามารถมาดำเนินการด้วยตนเองได้ สามารถมอบหมายให้บุคคลดังต่อไปนี้ดำเนินการแทนได้

(๑) กรณีพนักงานสอบสวนเจ้าของคดี สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้มอบหมายเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดสถานีตำรวจภูธร สถานีตำรวจนครบาล หรือกองบังคับการตำรวจต่าง ๆ ที่ตนสังกัด

(๒) กรณีพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเจ้าของคดี สังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้มอบหมายเจ้าหน้าที่คดีพิเศษในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๓) กรณีเจ้าหน้าที่ที่เป็นเจ้าของคดี สังกัดหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายให้อำนาจในการยึดของกลางให้มอบหมายเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานนั้น ๆ

๓. ต้องนำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแสดงด้วย กรณีได้รับมอบหมายตามข้อ ๑, ๒, ๓ และสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐของผู้มอบหมายมาแสดงด้วย

๔. ผู้ที่ได้รับมอบหมาย รับคืนของกลางพร้อมเอกสารรายงานผลการตรวจพิจารณาและตรวจสอบพยานหลักฐานจากเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

หมายเหตุ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จะไม่ดำเนินการส่งคืนของกลางด้วยวิธีการทางไปรษณีย์ เนื่องจากเป็นการเสี่ยงต่อการสูญหายถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือทำลาย อันจะทำให้มีผลกระทบต่อการสอบสวนดำเนินคดี ทั้งนี้ เมื่อมีหนังสือแจ้งพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าของคดีให้มารับคืนของกลางแล้ว ปรากฏว่าระยะเวลาล่วงไปเนิ่นนานแล้ว และยังไม่มาติดต่อรับคืนของกลาง กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีความจำเป็นต้องมีหนังสือแจ้งต้นสังกัดให้ทราบเหตุ เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อการดำเนินคดี

บทที่ ๒

การตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
กำหนดให้

(๑) โรงภาพยนตร์ (มาตรา ๓๗)

(ก) โรงภาพยนตร์ที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร
(มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” (๑))

(ข) โรงภาพยนตร์กลางแจ้ง (มาตรา ๔ บทนิยาม คำว่า
“โรงภาพยนตร์” (๒) ซึ่งมาตรา ๓๗ วรรคสอง กำหนด ยกเว้น
ให้มีใบอนุญาตฉบับเดียวใช้ได้ทั่วราชอาณาจักร)

(๒) ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (มาตรา ๓๘)

(๓) ร้านวีดิทัศน์ (มาตรา ๕๓)

(ก) ร้านเกม (มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ร้านวีดิทัศน์”
และ “วีดิทัศน์”)

(ข) ร้านคาราโอเกะที่มีภาพประกอบ (มาตรา ๔
บทนิยามคำว่า “ร้านวีดิทัศน์” และ “วีดิทัศน์”)

(๔) ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายนิติทัศน์ (มาตรา ๕๔) การประกอบกิจการตามที่กล่าวมาข้างต้น หากทำในลักษณะเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน จะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และใบอนุญาตประกอบกิจการตามที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ใช้สำหรับสถานที่ประกอบกิจการแต่ละแห่ง หากผู้ใดฝ่าฝืนมีโทษปรับ จึงมีอายุความ ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๕) นับแต่วันกระทำความผิด (เทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๔๕/๒๕๕๔)

นายทะเบียนผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตประกอบกิจการ คือ

(๑) นายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร ซึ่งตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และนิติทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร

(๒) นายทะเบียนประจำจังหวัด ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมได้แต่งตั้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น นายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจในเขตจังหวัดของตน ตามประกาศกระทรวงวัฒนธรรม เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนและ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และนิติทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

การยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการต่าง ๆ ในเขต กรุงเทพมหานคร ยื่นที่สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ส่วนในเขตจังหวัดอื่น ๆ ให้ยื่นที่สำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัดนั้น ๆ

ดังนั้น การตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการใน กรุงเทพมหานคร ต้องตรวจสอบที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ส่วนการตรวจสอบใบอนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดอื่น จะต้องตรวจสอบที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนั้น ๆ แล้วแต่กรณี ว่าการกระทำความผิดมีสถานที่เกิดเหตุในท้องที่ใด จังหวัดใด

การตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต มีรายละเอียด ดังนี้ กรณีความผิดเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

๑. ให้มีหนังสือเรียนอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อ ขอให้ตรวจสอบการได้รับใบอนุญาตของผู้ต้องหา โดยมี รายละเอียดสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ระบุชื่อ นามสกุล และอายุของผู้ต้องหา

ข้อสังเกต มาตรา ๓๙ และมาตรา ๕๗ กำหนด คุณสมบัติของผู้ที่จะยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบ กิจการต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

๑.๒ หมายเลขคดีอาญา

๑.๓ วัน เวลาที่กระทำความผิด และสถานที่เกิดเหตุ
หมายเหตุ หากปรากฏว่าคดีที่ส่งให้
ตรวจสอบขาดอายุความดำเนินคดีอาญาแล้ว
สิทธินำคดีอาญาดังกล่าวมาฟ้องยอมระงับไป
(เทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๕๕/
๒๕๕๔) ดังนั้น กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
จะไม่รับไว้ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ ทั้งนี้
เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคดีอื่นซึ่งยัง
ไม่ขาดอายุความดำเนินคดีอาญาตาม
พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อประโยชน์ของคดีดังกล่าว
ในการตรวจสอบความผิดตามกฎหมายอื่น
ต่อไป

๑.๔ ชื่อร้านหรือสถานประกอบกิจการ(ถ้ามี)

๑.๕ สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ถ้ามี)

๑.๖ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหา (ถ้ามี)

๑.๗ ชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และหมายเลข
โทรศัพท์ที่ทำงาน หรือที่ติดต่อได้สะดวก

๒. เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมตรวจสอบการได้รับ
ใบอนุญาตเรียบร้อยแล้ว จะแจ้งผลให้ทราบทางไปรษณีย์

ทั้งนี้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ได้จัดทำตัวอย่างเนื้อหา
และรูปแบบของหนังสือนำส่งของกลางและตรวจสอบการได้รับ
ใบอนุญาตไว้แล้วในภาคผนวก หน้า ๓๐-๓๑ หรือ ดาวน์โหลด
ได้ที่เว็บไซต์สำนักพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ [www.culture.
go.th/subculture10/](http://www.culture.go.th/subculture10/)

กรณีความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้ติดต่อสอบถาม
รายละเอียดการดำเนินการจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนั้น ๆ

บทที่ ๓

การสอบปากคำ

กรณีพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากประเด็นที่พนักงานสอบสวนได้ขอความร่วมมือไว้แล้ว หรือเพื่อยืนยันผลการตรวจสอบของกลาง หรือผลการตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ขอความร่วมมือให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้มีหนังสือเรียนอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม แจ้งความประสงค์ขอให้มอบหมายเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ตรวจสอบของกลางหรือตรวจสอบการได้รับใบอนุญาตของผู้ต้องหาในคดีที่ประสงค์จะสอบปากคำ เพื่อให้ก้อยคำต่อพนักงานสอบสวน

๒. ระบุวัตถุประสงค์ที่จะขอสอบปากคำให้ชัดเจน

๓. นัดหมายล่วงหน้า เพื่อประโยชน์ในการประสานงานของราชการและความพร้อมในการให้ปากคำ ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งรับผิดชอบในการตรวจสอบของกลางหรือใบอนุญาตประกอบกิจการ มีภารกิจต้องเป็นพยานในศาลยุติธรรมบ่อยครั้ง

ภาคผนวก

๑. ตัวอย่างเนื้อหาในหนังสือนำเสนอของกลาง
(กรณีความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น)
๒. ตัวอย่างเนื้อหาในหนังสือนำเสนอของกลาง
และตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต
(กรณีความผิดเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร)
๓. บัญชีของกลางตามแบบ
ของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
๔. ข้อเสนอแนะจากคำพิพากษาศาลฎีกา

๑. ตัวอย่างเนื้อหาในหนังสือนำเสนอของกลาง (กรณีความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น)

เรื่อง ขอส่งแผนภาพยนต์และแผ่นวีดิทัศน์ของกลางในคดีอาญาที่ ๑๑๙/๒๕๕๘ มาตรวจพิสูจน์

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผ่นภาพยนตร์ จำนวน ๑๕ แผ่น

๒. แผ่นวีดิทัศน์ จำนวน ๓๐ แผ่น

พนักงานสอบสวนขอความร่วมมือตรวจพิสูจน์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

๑. เลขที่คดี ๑๑๙/๒๕๕๘ ชื่อผู้ต้องหา นาย ก ทำใจดี อายุ ๒๕ ปี สัญชาติ ไทย
๒. วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ ๑ กันยายน ๒๕๕๘
๓. สถานที่เกิดเหตุ บริเวณตลาดเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน ถนนนิเวศพิศาล ตำบลจองคำ อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๔. ข้อกล่าวหา ๔.๑ ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
- ๔.๒ ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายวีดิทัศน์ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
๕. พฤติการณ์และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ตามวันเวลาที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้ร่วมกันออกตรวจพื้นที่รังผิดชอบ เมื่อถึงบริเวณสถานที่เกิดเหตุ พบผู้ต้องหาในคดีนี้มีพฤติกรรมจำหน่ายแผ่นภาพยนตร์และแผ่นวีดิทัศน์ จึงได้แสดงตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และขอให้แสดงใบอนุญาตประกอบการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งผู้ต้องหาไม่สามารถนำไปอนุญาตมาแสดงได้

๑. ตัวอย่างเนื้อหาในหนังสือนำเสนอของกลาง (กรณีความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น)

เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมจึงได้ยึดแผ่นภาพยนตร์และแผ่นวีดิทัศน์ของกลางไว้ พร้อมแจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบ จากนั้น จึงนำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี	
๖.	รายการของกลางที่ส่งมาตรวจ
๖.๑	แผ่นภาพยนตร์ จำนวน ๑๕ แผ่น ที่ตรวจยึดได้จากสถานที่เกิดเหตุ
๖.๒	แผ่นวีดิทัศน์ จำนวน ๓๐ แผ่น ที่ตรวจยึดได้จากสถานที่เกิดเหตุ
๗.	จุดประสงค์ในการตรวจพิสูจน์
๗.๑	แผ่นภาพยนตร์ของกลางดังกล่าว ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่
๗.๒	แผ่นวีดิทัศน์ของกลางดังกล่าว ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่
๘.	ชื่อพนักงานสอบสวน พ.ต.ต.ส่งเสริม วัฒนธรรมไทย พงส.(สป ๑) สก.อ.เมืองแม่ฮ่องสอน โทร.(มือถือ) ๐๘ - ๙๙๙๙ - ๑๑๑๑ โทร.(ที่ทำงาน) ๐ - ๕๓๖๙ - ๕๐๑๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดตรวจพิสูจน์ของกลาง ตามรายละเอียดและวัตถุประสงค์ข้างต้น ผลการตรวจสอบเป็นประการใดโปรดแจ้งให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองแม่ฮ่องสอน ทราบเป็นหนังสือด้วย พร้อมนี้ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองแม่ฮ่องสอน มาประสานงานและขอรับเอกสารด้วยแล้ว และขอขอบคุณความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

หมายเหตุ ดาวบีหลอดใต้ที่เว็บไซต์ สำนักงานพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม www.culture.go.th/subculture10/

๒. ตัวอย่างเนื้อหาในหนังสือนำเสนอของกลางและตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต (กรณีความผิดเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร)

เรื่อง ขอส่งแผนภาพยนต์และแผ่นวีดิทัศน์ของกลางมาตรวจพิสูจน์ และตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต
เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนภาพยนตร์ จำนวน ๒๐ แผ่น

พนักงานสอบสวนขอความร่วมมือตรวจพิสูจน์ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้
๑. เลขที่คดี ๑๑๙/๒๕๕๘ ชื่อผู้ต้องหา นาย ข ทำใจสู้

หมายเลขประจำตัวประชาชน

อายุ ๒๙ ปี สัญชาติ ไทย
๒. วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ ๑ กันยายน ๒๕๕๘

๓. สถานที่เกิดเหตุ บริเวณตลาดห้วยขวาง หน้าอาคารเลขที่ ๑/๑ ซอยประชาสงเคราะห์
ถนนประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร

๔. ชื่อกล่าวหา ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์ โดยทำเป็นธุรกิจ
หรือได้รับผลประโยชน์ตอบแทน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

๕. พฤติการณ์และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ตามวันเวลาที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้ร่วมกัน
ออกตรวจพื้นที่รับผิดชอบ เมื่อถึงบริเวณสถานที่เกิดเหตุ พบผู้ต้องหาในคดีนี้มีพฤติกรรมนำแผ่น
ภาพยนตร์ จึงได้แสดงตนเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และขอให้แสดงใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า
แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ซึ่งผู้ต้องหาไม่สามารถนำใบอนุญาตมาแสดงได้
เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมจึงได้ยึดแผ่นภาพยนตร์และแผ่นวีดิทัศน์ของกลางไว้ พร้อมแจ้งข้อกล่าวหาและ

๒. ตัวอย่างเนื้อหาในหนังสือนำเสนอของกลางและตรวจสอบการได้รับ ใบอนุญาต (กรณีความผิดเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร)

สิทธิอันกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบ จากนั้น จึงนำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี	
๖.	รายการของกลางที่ส่งมาตรวจ แผ่นภาพยนตร์ จำนวน ๒๐ แผ่น ที่ตรวจยึดได้จากสถานที่เกิดเหตุ
๗.	จุดประสงค์ในการตรวจพิสูจน์ แผ่นภาพยนตร์ของกลางดังกล่าว ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ ผู้ต้องหาได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือไม่
๘.	ชื่อพนักงานสอบสวน พ.ต.ต.เส่งเสริม วัฒนธรรมไทย พงส.(สบ ๑) สน.ห้วยขวาง โทร.(มือถือ) ๐๘-๙๙๙๙-๑๑๑๑ โทร.(ที่ทำงาน) ๐-๒๓๒๙-๕๐๑๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดตรวจพิสูจน์ของกลางและตรวจสอบการได้รับใบอนุญาต ตามรายละเอียดและ
วัตถุประสงค์ข้างต้น ผลการตรวจสอบเป็นประการใดโปรดแจ้งให้พนักงานสอบสวน สน. ห้วยขวาง ทราบเป็น
หนังสือด้วย พร้อมนี้ ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ สน. ห้วยขวาง มาประสานงานและขอรับเอกสารด้วยแล้ว
และขอขอบคุณความอนุเคราะห์ ของท่าน มา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

๑. ตัวอย่างบัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

บัญชีสิ่งของกลางตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ชื่อหน่วยงานนำส่ง(เช่น สถานีตำรวจ)..... สันติวิทยาวัง.....
 คดีอาญาที่ ๒๒๘/๒๕๕๔..... วัน เดือน ปี ที่กระทำคามผิด ๑๐ กันยายน ๒๕๕๔.....
 ชื่อผู้ต้องหา นาย คนร้าย ประสงค์ประสิทธิ์..... อายุ ๓๐ ปี.....
 ลักษณะการส่งของกลาง () ด้วยตนเอง () มอบหมายให้ ด.ต. สมศักดิ์..... เป็นผู้ส่งแทนรายละเอียดของ
 กลางที่ส่งให้ตรวจสอบ ดังนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ที่/ต่อ/ภาษา ที่บรรจุของกลาง	หมายเหตุ (กรณีรับจำนวนได้ ไม่ตรงกัน ให้ระบุ จำนวนที่นับได้จริง)
๑	วีดีทัศน์ภาพยนตร์เรื่อง ๘ IN ๑	๔๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๑	
	นิ้วเขมือบ / A Nightmare On Elm Street		กล่องหมายเลข ๑	
	นิ้วเขมือบ / A Nightmare On Elm Street (๒๐๑๐)		กล่องหมายเลข ๑	
	นิ้วเขมือบ ๒ / NIGHTMARE ON ELM STREET # ๒		กล่องหมายเลข ๑	
	นิ้วเขมือบ ๓ / NIGHTMARE ELM ON STREET # ๓		กล่องหมายเลข ๑	
	ศุกร์ ๑๓ พันหวาน / FRIDAY THE ๑๓ th		กล่องหมายเลข ๑	
	เจสัน โหดพันธุ์ใหม่ ศุกร์ ๑๓ X / JASON X		กล่องหมายเลข ๑	

(ต่อ)

๓. ตัวอย่างบัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

	กระต๊ากขวัญวันลอยผี / TRICK "R TREAT		กล่องหมายเลข ๑
	ศึกวันรกรดก / FREDDY VS JASON		กล่องหมายเลข ๑
๒	ตีตีภาพยนตร์รวมเรื่อง ๑๑ IN ๑	๓๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๑
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๑		กล่องหมายเลข ๑
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๒		กล่องหมายเลข ๑
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๓		กล่องหมายเลข ๑
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๔		กล่องหมายเลข ๑
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๕		กล่องหมายเลข ๑

ติดต่อพนักงานสอบสวน ทางโทรศัพท์มือถือ.....๐๘.-๙๙๙๙.-๑๑๑๑.....
โทรศัพท์สำนักงาน.....๐.-๒๖๙๙.-๒๖๙๑.....โทรศัพท์สำนักงาน.....๐๒.-๖๙๒.-๖๖๙๑.....
ลงชื่อ พนักงานสอบสวน
(พ.ต.ต.ส่งเสริม วัฒนธรรมไทย)
ตำแหน่ง พนักงานสอบสวน ส.น. วิทยุวัง.....

(ต่อ)

๓. ตัวอย่างบัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

บัญชีส่งของกลางตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ใบต่อ แผ่นที่.....

ลงชื่อ..... พนักงานสอบสวน

(พ.ต.ต.ส่งเสริม.....วัฒนธรรมไทย.....)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	тип/ต่อ/ภาษา ที่บรรจุของกลาง	หมายเหตุ (กรณีนับจำนวนได้ ไม่ตรงกัน ให้ระบุ จำนวนที่นับได้จริง)
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๖		กล่องหมายเลข ๑	
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๗		กล่องหมายเลข ๑	
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๘		กล่องหมายเลข ๑	
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๙		กล่องหมายเลข ๑	
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๑๐		กล่องหมายเลข ๑	
	เป็นเห็น ออมนิเวิร์ส / Ben ๑๐ Omniverse V.๑๑		กล่องหมายเลข ๑	
๓	แฮร์รี่ พอตเตอร์กับเครื่องรางยมทูต ตอนที่ ๑ / Harry Potter and the Deathly Hallows Part I	๑๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๑	
๔	แฮร์รี่ พอตเตอร์ กับ เครื่องรางยมทูต ตอนที่ ๒ / Harry Potter and the Deathly Hallows Part ๒	๘ แผ่น	กล่องหมายเลข ๑	

(ต่อ)

๓. ตัวอย่างบัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๕	แฮร์รี พอตเตอร์ กับนักโทษแห่งอัซคาบัน /HARRY POTTER AND THE PRISONER AZKABAN	๑๑ แผ่น	กล่องหมายเลข ๑	
๖	แฮร์รี พอตเตอร์ กับ เจ้าชายเลือดผสม /HARRY POTTER AND THE HALF-BLOOD PRINCE	๓๑ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๗	๒ คนไม่ได้นอน ตอน สายพันธุ์มหาประลัย / UNIVERSAL SOLDIER II : BROTHERS IN A RMS	๑๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๘	๒ คนไม่ได้นอน ตอน ผ่านปฏิบัติการสังหาร / UNIVERSAL SLODIER III : UNFINISHED BUSINESS	๓ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๙	แม่น้ำสยองพันธุ์อองตระกูลลับ / River of Darkness	๔ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๐	คนจริงเย้ยอำนาจมืด / ACROSS THE LINE	๒๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๑	สกายไลน์ รดสายฟ้า / WANGAN FASTEST BATTLE SKYLINE LEGEND	๑๑ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๒	เดอะคิงออฟไฟท์เตอร์ศึกรวมพลังคนเหนือนมนุษย์ / THE KING OF FIGHTER	๑๔ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๓	โกลเด้นฮีโร่คัมมุนิตี้พิทักษ์จักรกล (Vol.๑๗) Golden Hero	๑๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๔	ขบวนการวิหคสายฟ้าเจ็ทแมน / JETMAN VOL.๑	๘ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๕	เล้าหลิน แวมไพร์ มหาสงครามคนคู่สี่ / SHAOLIN VS EVIL DEAD ULTIMATE POWER	๒ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	

(ต่อ)

๓. ตัวอย่างบัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

บัญชีสิ่งของกลางตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

ใบต่อท้าย

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน

(..... พ.ศ.ส่งเสริม.....วัฒนธรรมไทย.....)

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หีบ/ห่อ/ภาชนะ ที่บรรจุของกลาง	หมายเหตุ (กรณีนับจำนวนได้ ไม่ตรงกัน ให้ระบุ จำนวนที่นับได้จริง)
๑๖	ดอรา ดี เอ็กซ์พลอเรอร์ ตอน ดอราผจญภัยในโลกกว้าง / Dora the Explorer : Dora ' s World Adventure	๔ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๗	มิสเตอร์ แอนด์ มิสซิส สมิธ นายและนางคู่พิฆาต / Mr. & Mrs. Smith	๒๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	
๑๘	เกมปีศาจกลางหลุม / THE BLACK WATER OF ECHO'S POND	๑๐ แผ่น	กล่องหมายเลข ๒	

(ต่อ)

๓. ตัวอย่างบัญชีของกลางตามแบบของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

[illegible]

ข้อสังเกตจากคำพิพากษาศาลฎีกา

ข้อสังเกตประการแรก จำนวนแผ่นภาพยนตร์หรือ
วีดิทัศน์ซึ่งเป็นของกลาง จะมีจำนวน ๒ แผ่น (คำพิพากษา
ศาลฎีกาที่ ๙๘๙๒/๒๕๕๕ และ ๑๐๖๗๓/๒๕๕๓) จำนวน ๓ แผ่น
(๗๑๙๕/๒๕๕๔) จำนวน ๔ แผ่น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๙๖/
๒๕๕๓) จำนวน ๒๖ แผ่น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๐๙๓/๒๕๕๓)
จำนวน ๓๗ แผ่น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๖๒๑/๒๕๕๕ และ
๓๑๙๕/๒๕๕๓) **หรือมีจำนวนมากน้อยแต่ไหนศาลก็ลงโทษได้**
หากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยนำมาออกฉาย ให้เช่า
แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายโดยไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและ
ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์
หรือประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์
หรือวีดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ข้อสังเกตประการที่สอง กรณีมีการกระทำความผิด
โดยนำภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณา
และได้รับอนุญาตมาฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย

และกระทำโดยผู้ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์จาก นายทะเบียนแล้ว หากกระทำความผิดในวัน เวลา และสถานที่ เดียวกัน และของกลางมีจำนวนเดียวกันแล้ว การกระทำ ดังกล่าวเป็นความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท **ลงโทษ บทหนัก คือ ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต** สำหรับ ของกลางจะสั่งริบไม่ได้ โดยต้องคืนแก่เจ้าของ เนื่องจาก ของกลางดังกล่าว มีข้อองค์ประกอบของความผิดในเรื่องประกอบ กิจการ โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งปรากฏตามแนวคำวินิจฉัย ของศาลฎีกา ดังต่อไปนี้

๑. กรณีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในความผิดฐาน

(๑) ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย ภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา ๓๘)

(๒) ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย วิดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต (มาตรา ๔๔)

(๓) นำภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ออกให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย (มาตรา ๒๕)

(๔) นำวิดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ออกให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย (มาตรา ๔๗)

หากกระทำความผิดทั้งสี่ฐานความผิดข้างต้นในวันเวลา เดียวกัน โดยแผ่นภาพยนตร์หรือวิดิทัศน์ของกลางเป็น จำนวนเดียวกัน และเป็นการกระทำในคราวเดียวกัน ย่อมมีเจตนา มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกันคือเพื่อนำแผ่นภาพยนตร์หรือ วิดิทัศน์ออกให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่าย ซึ่งเป็นความผิดต่อ บทบัญญัติของกฎหมายหลายบท จึงเป็นความผิดกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ต้องลงโทษฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต มาตรา ๗๙ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ เพียงบทเดียว ซึ่งสาระสำคัญของ การกระทำความผิดดังกล่าวอยู่ที่การไม่ได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการ แผ่นภาพยนตร์และแผ่นวิดิทัศน์ของกลาง จึงมิใช่ทรัพย์สินที่มีไว้เป็นความผิด ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการ กระทำความผิด อันจะพึงริบได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ จึงต้องคืนให้แก่เจ้าของ (เทียบเคียง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๒๑๗๓/๒๕๕๕ ๑๐๖๗๑/๒๕๕๓ และ ๑๐๖๗๑/๒๕๕๓)

๒. กรณีกระทำความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายวิดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต และความผิดฐานให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายวิดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต ในวันเวลาเดียวกัน โดยแผ่นวิดิทัศน์ของกลางเป็นจำนวนเดียวกัน และเป็นการกระทำในคราวเดียวกัน ย่อมมีเจตนามุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือเพื่อนำแผ่นวิดิทัศน์ออกจำหน่าย จึงเป็นความผิดกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ต้องลงโทษฐานประกอบกิจการจำหน่ายวิดิทัศน์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๘๒ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ เพียงบทเดียว และต้องคืนของกลางแก่เจ้าของ (เทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๘๒๙/๒๕๕๔)

๓. กระทำความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต และความผิดฐานให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาต ในวันเวลาเดียวกัน โดยแผ่นภาพยนตร์ของกลางเป็นจำนวนเดียวกัน และเป็นการกระทำในคราวเดียวกัน ย่อมมีเจตนามุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือเพื่อนำแผ่นภาพยนตร์ออกจำหน่าย จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อ

กฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักสุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ และให้คืนของกลางแก่เจ้าของ(เทียบเคียงคำพิพากษา ศาลฎีกาที่ ๑๗๘๔๙/๒๕๕๕ และ ๕๖๒๑/๒๕๕๕)

๔. กระทำความผิดฐานประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาต และความผิดฐาน ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายวัตถุทัศนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ในวันเวลาเดียวกัน แม้การกระทำความผิดสองฐาน ดังกล่าวจะเป็นความผิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหลายบท ก็ตาม แต่ก็ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่จำเลยมีเจตนาโดยมุ่งประสงค์ ต่อผลเดียวคือเพื่อประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์และวัตถุทัศนโดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน ซึ่งได้กระทำไปในคราวเดียวกัน จึงเป็นกรรมเดียวเป็น ความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือ ได้รับประโยชน์ตอบแทน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ (เทียบเคียงคำพิพากษา ศาลฎีกาที่ ๑๔๒๖๒/๒๕๕๕ ๔๐๙๓/๒๕๕๕ ๕๔๐๕/๒๕๕๓ และ ๓๔๒๔/๒๕๕๓)

ข้อสังเกตประการที่สาม ความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีโทษจำคุกนั้น คือ ความผิดฐานนำภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรออกเผยแพร่ (มาตรา ๒๖ (๑) และมาตรา ๗๗) ความผิดฐานสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่เป็นการบ่อนทำลาย ชัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง และเกียรติภูมิของประเทศไทย (มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๗) และความผิดฐานขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม มาตรา ๖๑ (มาตรา ๘๓) ซึ่งนอกจากความผิดทั้งสามที่กล่าวมานี้ ความผิดอื่นๆ เช่น ความผิดฐานนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (มาตรา ๒๕ และมาตรา ๗๘) ความผิดฐานนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ที่ไม่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (มาตรา ๔๗ และมาตรา ๘๑) ความผิดฐานประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

(มาตรา ๓๗ และบทกำหนดโทษตามมาตรา ๗๙) ความผิดฐาน ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน (มาตรา ๓๘ และบทกำหนดโทษ ตามมาตรา ๗๙) ความผิดฐานประกอบกิจการร้านวิดีโอ (ร้านเกมหรือร้านคาราโอเกะที่มีภาพประกอบ) โดยไม่ได้รับอนุญาต จากนายทะเบียน(มาตรา ๕๓ และบทกำหนดโทษตามมาตรา ๘๒) เป็นต้น ล้วนเป็นความผิดที่มีแต่โทษปรับ จึงมีอายุความ ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๕) นับแต่วันกระทำความผิด (เทียบเคียงคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๔๕/๒๕๕๔)

บรรณุกรม

กองวิชาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (๒๕๕๕). ประมวลระเบียบ การตำรวจเกี่ยวกับคดีอาชญากรรม : กรุงเทพฯ : บริษัท วิติษฏ์สรอรรถกจำกัด.

สำนักพิมพ์สูตรไพศาล. (๒๕๕๒). ประมวลระเบียบการตำรวจ เกี่ยวกับคดี : กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สูตรไพศาล.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในศาลฎีกา.ระบบสืบค้น คำพิพากษา คำสั่งคำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา.

แหล่งที่มา :<http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/search.jsp> [๒๕๕๖]